XXXI. évfolyam 6. szám – 2019. november-december

MARANA THA

Jöjj el Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Seres Béla SVD:
Jézus születése (III/1. rész)

Medgyessy L. Emmánuel testvér:
Készítsük az Úr útját!

Blanka Vlašić háromszoros világbajnok tanúságtétele

Krisztus a *szeretetet* bízta ránk...

Úgy, amint azt *Ő* tette, élte.

Ez az egyetlen járható út. Ezt kéri majd *tőlem* és *tőlünk* számon. Ennek *megélését*, *bemutatását*...

Krisztust, az UTAT éljük, mutatjuk be?

Nem *túlságosan járhatatlanok* ezek az utak? Hajlandók leszünk *lehordani* a hegyeket? Halmokat? Köveket? Amelyek *eltakarják*, *elferdítik* Krisztust.

Mert Krisztus maga egyszerűen, beláthatóan a

SZERETET

(Részlet Medgyessy L. Emmánuel testvér: Készítsük az Úr útját! című írásából, ami az újság 15. oldalától olvasható.)

ISTEN szeretet-üzenete

A karácsony olyan, mint egy **üzenet**: SMS Istentől! Ez az üzenet minden embernek szól! A tartalma rövid: gondolok rád – szeretlek! Mindent megteszek azért, hogy boldog legyél. Bízzál bennem, én szabaddá teszlek téged. Engedd meg, hogy elmenjek hozzád személyesen és veled legyek! – A szentmise valójában a mi válaszunk Isten üzenetére. Az oltáriszentségben hozzánk jön és akkor személyesen elmondhatjuk neki: Köszönöm, Uram, hogy szeretsz, köszönöm, hogy már a világ teremtése előtt gondoltál rám. Szeretnék a Te utadon járni! Így a szentmise életünk részévé válik. Nem életidegen szertartás, hanem személyes beszélgetés azzal, aki életét áldozta értem. Sőt, minden szentmise egy lépés a beteljesülés felé, amikor együtt leszünk Atyánk országában, amikor színről-színre látjuk azt, aki mindennél jobban szeret minket. A karácsony ezt a nagy pillanatot elővételezi.

1 Örvendjetek!

Izajás próféta örömre buzdít bennünket. A próféta azt is megmondja, hogy miért. *„Mert az Úr eljött, hogy megmentse népét."* Az üzenet minden sorában a segíteni akaró Isten képe rajzolódik elénk. Valóban, annyira nagy a baj, hogy isteni segítségre szorulunk? Az emberi gőg az első pillanatban visszautasítja ezt a gondolatot. A mai ember büszkén azt mondja: „Meg tudok állni a magam lábán, nincs szükségem Isten segítségére!" Ugyanakkor nem veszi figyelembe azt, hogy itt szellemi dolgokról van szó. A mennyei királyságról, Jézus befogadásáról, az örök életről. Igaz ugyan, hogy a mai ember tud felhőkarcolókat és űrhajót építeni, de nem tudja az ördög kísértését legyőzni. A bűn vágya elragadja őt és Isten nélkül sötétségbe zuhan. A lelke mélyén nem tudja felépíteni Isten Országát, mert annak terve Istennél van. Ő pedig annak adja oda, aki hisz benne és szereti őt. A karácsony azt hirdeti, hogy Isten eljött közénk, hogy kinyilvánítsa szeretetét és megajándékozzon az istengyermekség örömével. Rajtunk múlik, hogy elfogadjuk-e ezt a nagy ajándékot.

2 A hit által

Pál apostol azt írja, hogy **a karácsony a hit ünnepe**. Mert hit nélkül csupán fenyőfa-ünnep lenne vagy Mikulás-ünnep, mint Amerika némely városában. Pál azt írja, hogy az a gyermek, aki a jászolban nyugszik ott Betlehemben, a *„mindenség örököse, akiben felragyog a teremtett világ szépsége, az Atya képmása, aki fönntartja a mindenséget."* Milyen hatalmas mondatok! Sejtjük, hogy akinek a szívében ez a hit él, az részese lehet Isten erejének. Mert a hit lelki/szellemi kapcsolat a mindenség Urával. Az űrhajó nem tudja elhagyni a földet, ha nincs benne üzemanyag. A gravitáció visszahúzza, tehetetlenné válik. – Ilyen az ember élete is. Kell egy erőforrás, amelyből lehet meríteni. Ezt adja meg a hit. Amikor most karácsonykor szemléljük a betlehemi gyermeket, imádságos szívvel valljuk meg hitünket: ***„Hiszem, hogy Te Isten vagy, a mindenség Királya!"***

3 Szívünkbe fogadjuk

Nem elég állni a jászol mellett, hanem **közelebb kell menni hozzá**. Nem elég szemlélni Isten szeretetének csodáját, hanem be is kell fogadni a szívünkbe. Ezért írja János apostol ezeket a meglepő szavakat, *„akik befogadják őt, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek."* Befogadni azt jelenti, hogy ma **döntök mellette**! Ma **elkezdem szeretni Őt**! Ma **elhatározom, hogy az Ő parancsai szerint fogok élni!** – Ez a döntés a feltétele annak, hogy Ő megkezdje gyógyító és szabadító munkáját bennünk. Mert vannak bőven sebeink. A mindennapi életben szeretetlen megjegyzéseket, durva bántásokat, erőszakos támadásokat kapunk, félelmeket, betegségeket tapasztalunk… Hova mennénk, hogy ezektől megszabaduljunk? Az orvosok nem tudnak minden bajt meggyógyítani, a pszichiáterek képtelen új szívet adni. De a mi szerető Istenünk meghallgat minket és meggyógyít. Így ünnepeljük a kis Jézus születését!

Katona István főszerkesztő

Jézus születése

III/1. rész

Miután Szent Erzsébet látogatásából Szűz Mária három hónap múlva visszatért, az angyal pedig biztosította Szent Józsefet, hogy a Szűzanya a Szentlélektől fogant a Szent Fiát – József elfogadta a helyzetet. Szent József igaz, szent ember volt, nyugodtan mondhatjuk, hogy a Szentlélekkel telve volt a szíve-lelke, úgyhogy a Szentlélek tisztelőinek példaképe. Ő hitt a Szentlélekben, szerette a Szentlelket, a Szentlélek vezette Őt és sok szeretetet öntött lelkébe Jegyese, az Istenanya iránt.

A Szentlélek kegyelmével őrizte meg Ő is a szűzi tisztaságát a házasságban. Ezért bízta rá a Mennyei Atya két legnagyobb kincsét a földön: Jézust, az Ő Szent Fiát és az Istenanyát. A Szentlélek szeretetétől áthatva nemcsak megnyugodott, hanem még inkább szerette és tisztelte Szűz Máriát, most már nemcsak mint szűzi Jegyesét, hanem mint Istennek az Anyját. A Szentlélek kegyelmétől megvilágosítva a Szűzanya után Ő fogta fel legjobban, hogy milyen nagy méltóság és kiválasztottság, milyen nagy kitüntetés az, hogy Ő lehet az ígért Megváltónak, a megtestesült Isten Fiának a nevelőatyja és táplálója, gondozója.

Így tehát Szűz Máriának nyugodt, boldog adventje volt. Csendesen szemlélődött és szeretetteljes párbeszéde volt isteni magzatával. Sokat imádta Jézusát, kit igazán, teljes szívből szeretett. Sokszor mondogatta a Szentlélek szép szavait, amit Ő a szájába adott: *„Az én szerelmesem az enyém és én az övé vagyok."*

Szűz Mária sokszor átelmélkedte a Szentlélek szép jövendöléseit, melyeket a próféták által mondott az eljövendő Messiásról. Hiszen Őt, mint kegyelemteljest, jobban megvilágította a Szentlélek kegyelme, mint a többi szenteket. A boldog ádvent elmúlt, amikor is népszámlálás híre érkezett. Így hát Szent József készülődött, hogy Betlehembe menjen, mert ősei városa volt. Szűz Mária is készülődött az Isteni gyermek fogadására.

Ez a népszámlálás Augusztus császár rendeletére történt. Szíriában Supicius Quirinus volt a helytartó és a népszámlálás szempontjából Palesztina is hozzátartozott. A mi időszámításunk téves a kezdetet illetőleg, mert a tudósok a történelmi adatokból következtetve mondják, hogy a Kr. e. 6. évet lehet venni Jézus születési évének. Az Úr Jézus szegényen akart születni és bizonnyal az isteni gondviselés által ment át Szent József Szűz Máriával Betlehembe, hiszen a Szentlélek Mikeás próféta által előre megjövendölte, hogy a Messiásnak Betlehemben kell születnie, ahogy a főpapok Heródes sürgetésére utána néztek, mikor a bölcsek napkeletről keresték a Messiást.

Így kellett teljesednie a jövendölésnek is. E hosszú úton Szent József bizonnyal sajnálta drága Jegyesét. Nem kaptak helyet a szálláson és így mentek ki a barlangba, ahová néha a pásztorok terelték nyájaikat. Mária megszülte elsőszülött Fiát, pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.

Ez mindenesetre előképe annak, amit azóta, közel kétezer esztendeje tapasztalni lehet, hogy az Úr Jézus nagyon sok emberi szívnél kopogtat kegyelmével, de ridegen visszautasítják vagy megvetik, vagy nem fogadják be. Oka lehet ennek sokféle körülmény vagy pogányság, vagy bűnös szenvedély vagy hitetlenség, stb. De az Egyházban is hány millió hívőt hiába hív a szentmiséhez vagy a szentségekhez, nem mennek, visszautasítják – de adnak neki helyet. Ez a sok visszautasítás Betlehemben bizony fájt a kis Jézusnak, Szűz Máriának, Szent Józsefnek is. Szűz Mária lángoló szeretete és a Szent József nagy szeretete, imádata volt a megszületett Üdvözítő fájdalmának balzsama. Társuljunk Hozzájuk és engeszteljük most is az Úr Jézust a sok szeretetlenségért, bűnös visszautasításért, nagy lanyhaságért, ami éri Őt az emberiség részéről vagy a keresztények részéről.

A Szűzanya és Szent József példájára – nagyon sokak helyett és sokakért – szeressük mi is az Úr Jézust minél nagyobb szeretettel. Ezt a szeretetet adja meg nekünk a Szentlélek, ahogy legnagyobb fokban megadta az Istenszülőnek és Szent Józsefnek. Ők a Jézus iránti szeretetben a mi ragyogó példaképeink. Sose menjünk egyedül Jézushoz, sokkal hatásosabb, ha az Istenanya és Szent József szeretetével egyesülve fejezzük ki szeretetünket, imádatunkat és őszinte tiszteletünket sokak helyett.

Ha figyelemmel kísérjük az Evangéliumot, azt mondja: *„Megszülte elsőszülött fiát, pólyába takarta és jászolba fektette."* Nyoma sincs annak, hogy szülésznő lett volna ott, hogy segítsen, mert a Szentlélektől fogant, szüzessége sérelem nélkül maradt, szűzen is szült fájdalom nélkül.

Szent Jeromos mondja: *„Nincs ott szülésznő, se más segítő asszony, csak anya volt ott, pólyába takarta és jászolba fektette."* Szent Ágoston mondja: *„Fájdalommal szülöd gyermekeidet, mit büntetésként Évának mondott az Úr, ez alól kivétel Szűz Mária, mert bűn és férfi nélkül fogant a Szűz Anya, Isten Anyja, fájdalom nélkül szült és teljes tisztaságában, szüzességében érintetlen maradt."*

Hisszük, hogy Szűz Mária eredeti bűn nélkül fogantatott, emiatt az eredeti bűn következménye se érheti, hogy „fájdalommal szülöd gyermekeidet". Sőt, a boldogságos Szűz Isten Anyja örömmel szülte Isten Fiát a világra, mert Ő valóban örömünk oka. Szűz Máriának szülésére alkalmazza Aquinói Szent Tamás Izajás próféta e szavait: *„Virul, mint a liliom. Virul és ujjong, ujjong és hálát zeng. Örömmel fogánta a Szentlélektől és örömmel szülte, és öröme kicsattant a szép Magnificatban."*

Ezékielnél olvassuk: *„Aztán az Úr visszavitt engem a szentély külső kapujának irányába, amely kelet felé nézett és ez zárva volt. Az Úr így szólt hozzám: »Ez a kapu zárva legyen, ne nyissátok ki és senki se menjen rajta be, mert az Úr, Izrael Istene vonult be rajta: ezért zárva legyen még a fejedelem előtt is.«"* Ezt Szent Ágoston az Istenanya szűzen szülésére magyarázza, és mint annak előrejelzését veszi. Szent Ágoston és más szentatyák is akként veszik ezt a hasonlatot, hogy amint a föltámadt Jézus kősziklán jött ki és zárt ajtókon át ment az apostolokhoz, úgy az Istenanya szüzessége sérelme nélkül született Jézus. Egyébként a kereszténység legelső idejétől az Egyházban mindenkor Szűz volt az Istenanya neve általánosan. Ezt hitte és hiszi az Egyház mindig, mindenféle tévedéssel szemben és annak dacára is.

Mikor pólyába takarta az isteni gyermekét és jászolba fektette, letérdelt és elragadtatva imádta Őt. Erre mondta Prohászka püspökünk, hogy az Istenanya volt az első imádó szeráf. Hát, Ő több volt és nagyobb szeretettel imádta az Isten Fiát, mint az angyalok, mert Ő az angyalok királynője. Majd Szent Józsefhez vitte, hogy imádja a megszületett Isten Fiát és megváltót. Íme, az első és legkedvesebb imádók az egész emberiség nevében.

De a Szentlélek arról is értesít Szent Pál által, amint már idéztem: *„Mikor aztán Elsőszülöttjét ismét bevezeti a világba, azt mondja: »Imádja Őt [Jézust] Isten minden angyala.«"* Milyen fönséges lehetett, hogy az a sok ezer millió angyal az isteni Gyermeket imádta nagy szeretettel és áhítattal! Hiszen ezt teszik most is az oltárainkon lakozó Úr Jézus előtt. Az Egyház nem szerette, ha az oltáron, ahol az Oltáriszentséget őrizték, más szentek szobrai voltak, csak az angyalok szobrai lehetnek ott. Mert valóban ott vannak az angyalok és erre figyelmeztet minket az Egyház is. Most már a Szűzanya és Szent József az angyalok társaságában imádták az Úr Jézust. És ez tetszett az Úr Jézusnak. Ó milyen boldog volt Szűz Mária és Szent József!

Seres Béla SVD

Folytatjuk.

Jorge Borgas (New York City)

Soha sem mondom azt, hogy bele kell törődni, és soha nem beszélek pesszimistán. Soha nem fogadom el az emberek negatív körülményeit.

Az egyik nyáron egy Puerto Ricó-i család New York-i otthonában imádkoztam. A meghívottak között volt egy Puerto Ricó-i fiatalasszony, akinek daganat volt a fejében. Miközben imádkoztam érte, az Úr egy kezet mutatott nekem, amelynek ujjai egy V-t formáltak. Egy nevet is adott: Jorge Borgas.

Öten voltak otthon, két fiatal, a beteg nő és a ház tulajdonosai. Az ima előtt megkérdeztem a tulajdonosokat, hogy van-e itt valaki, akit Jorge Borgasnak hívnak, vagy egy ilyen nevű valaki, akiért imádkoznak. Azt mondták, nincs. Folytattuk az imát és Isten ismét ezt a nevet adta. Megkérdeztem a fiatalokat, feltételezvén, hogy egyikük Jorge Borgas. Azt mondták, egyiküket sem hívják így. Nem értettem, mi történik.

Jorge megtalálása

Miközben visszamentünk a karizmatikus központba, elmentünk a Kálvária Kórház mellett, ahol gyógyíthatatlan betegeket ápolnak. Halálukig ott tartják őket, a kórház minőségi életet biztosít számukra, amíg az Úr magához nem veszi őket. Gyakran ellátogatunk ebbe a kórházba, hogy imádkozzunk és reményt vigyünk azoknak az embereknek, akik az életükért küzdenek. Bár most nem terveztük, hogy bemegyünk, belső indíttatást éreztem. A velem lévők fáradtak voltak, és kértek, hogy inkább majd máskor, de ragaszkodtam hozzá, hogy nekem be kell mennem. Úgy döntöttek, velem jönnek.

A hatodik emeletre akartam menni, ahol korábban imádkoztunk már egy testvérért. Azonban az egyik testvér a négyes gombot nyomta meg a liftben és kiszálltunk, mielőtt észrevettük volna a tévedést. Aztán valaki meglátta a Jorge Borgas nevet. A betegszobában ott volt az anyja, a nagynénje és egy filippínó nővér. Sosem láttam őket azelőtt, de az anya látott engem az egyik missziónkon. Felkiáltott, amint beléptem: „Dicsőség Istennek, Neil Testvér! Másfél órája imádkoztam a kórházi kápolnában, és arra kértem Istent, hogy mondja meg, hol találom Önt!" Elcsodálkozva a történteken, elmeséltem, hogy másfél órával ezelőtt Isten felfedte előttem a fia nevét.

Tehát itt voltam anélkül, hogy tudtam volna, hogyan és miért. Amikor a fiára mutatott, láttam, hogy a beteg a vegetatív stádiumban van. Agyhalott volt, csövekre kötve gépek tartották életben. Orvosilag a gépek nélkül már meghalt volna. New York város megállapított egy határidőt, amíg valakit gépekkel életben lehet tartani. Az orvosok két nap múlva leállítják a gépeket. Azonban, amikor a kezére néztem, az ujjai győzelmi „V"-t formáltak. Azt mondtam az anyának, hogy amikor az orvosok jönnek majd, hogy leállítsák a gépeket, meg fogjuk látni Isten dicsőségét. Meg voltam győződve Mennyei Atyánk erejéről, elkezdtem Jorge-ért imádkozni, erősen kijelentve Jézus nevét. Amikor kimondtam a nevét, a filippínó nővérke könnyek között felkiáltott: „Jézus itt van!"

Jézus nevének ereje

Másnap Jorge nagynénje látta, hogy a beteg megmozdítja a kezét, és telefonon felhívta Jorge anyját, hogy elmesélje. Ennek hallatára az anya bízott Jézusban, emlékezett a szavaimra és ő is kimondta: „Két nap múlva meglátjuk Isten dicsőségét." Két nap múlva, reggel nyolc órakor a technikusok és az orvosok bejöttek Jorge szobájába, hogy lekapcsolják a gépeket. Mindenki meglepetésére a beteg az ágyon ülve várta őket.

Ennek az élménynek a hatására Jorge ma prédikál és nagyon fontos a tanúságtétele. Azt mondja, egy szép helyen sétált és minden szép volt, békét és boldogságot érzett. Mindig a fehér ruhás magas férfit akarta követni. Azonban meghallotta, hogy valakik imádkoznak, és hirtelen egy erőteljes hang azt kiáltotta: „Jézus nevében!" Abban a pillanatban a fehér ruhás megállt előtte, Jorge-hoz fordult, és azt mondta: „Jorge, nem jöhetsz velem. A nevemre hivatkoztak és a nevemnek engedelmeskedni kell'" Dicsőség Istennek!

Drága Testvérem!

Bár nem ismerem a problémáidat, azt akarom, hogy mondd el a következő imát: „Atyám, a saját erőmből nem tudom az életemet, a körülményeimet megváltoztatni. Úr Jézus, ma a kezedbe helyezem a problémáimat. Ahogyan Pétert meghívtad, hogy a vízen járjon, hiszem, hogy Benned bízva én is járni tudok a nehézségeimen. Atyám, hiszem, hogy működsz az életemben. Ma Jézus nevében várom a válaszodat! Ámen.

Neil Velez

(Részlet a Marana Tha sorozatban hamarosan megjelenő *„Neil Velez: Az Ő sebei által gyógyultunk meg"* című könyvből.)

JÉZUS szól HOZZÁD az Eucharisztiából

Photo by Josh Applegate on Unsplash

Már vártalak… nagyon vártalak. Én állandóan várok rád! RÁD – személyesen, te vagy számomra a legfontosabb!

Jelen vagyok valóságosan és ténylegesen, feltámadt testemben. Látlak téged, ahogy itt vagy most előttem és tudok mindenről, amit a lelkedben hozol elém. Ó, ha tudnád, milyen boldog vagyok, hogy eljöttél Hozzám! Gyengéden és végtelen szeretettel nézlek, senki nem ismer és szeret téged úgy, mint ÉN. Nem a tulajdonságaid miatt szeretlek, vagy mert jó vagy, azért szeretlek mert **vagy**, elvárások és feltételek nélkül. **Nem tudlak nem szeretni**. Érted haltam meg és bármikor vállalnám újra a kínhalál gyötrelmét és a megaláztatást. Csak teérted, személyesen, annyira fontos vagy nekem!

El kellett rejtőznöm a kenyér színe alatt, mert most még nem bírnád el, ha színről színre látnál. **Majd eljön az is, ó, mennyire boldog leszel, menynyire boldog!!!!** Milyen semminek tűnik majd minden szenvedés és lemondás, amit értem viseltél, ha megízleled az én örömömet és meglátod dicsőségemet. Mindent meg fogsz érteni!

Addig is, mivel veled akartam maradni, megalapítottam az Oltáriszentséget, hogy táplálhassalak és találkozhass velem. Így válhattam lelki és testi táplálékká számodra. Élj ezzel a lehetőséggel, hiszen annyi mindent szeretnék ezáltal neked ajándékozni.

Engedj el most minden nyomasztó gondot, problémát, bánatot és félelmet.

Ismerem minden gondolatodat, érzésedet, vágyadat és mindazt, ami bánt. Mindent tudok rólad. Add át nekem most ezeket, kivétel nélkül. Engedd el őket, akkor tudom megoldani és segíteni neked. Ha azt szeretnéd, hogy meggyógyítsam összetört szívedet, életedet, akkor át kell adnod nekem. Ha félelmeidtől, kétségeidtől akarsz megszabadulni, el kell őket engedned. Csak így tudom elvenni, ha te átadod. Tedd most meg, bízz bennem! Ennyi a te részed: szeress engem és bízz bennem, a többit én elvégzem!

Én vagyok a SZERETET, maga a SZERETET, a forrás és a csúcspont, az ok és a cél. Minden a mindenben. Én vagyok, aki mindig veled vagyok.

Add át magad nekem teljesen, szólok hozzád a szívedben, a gondolataidban, érzéseiden keresztül. Beszélgess velem, ÉN benned élek. Egy vagyok veled, hozzám mindig őszinte lehetsz, nem kell semmit titkolnod, megértelek, szeretlek és elfogadlak.

Kiválasztottalak magamnak, szükségem van rád. Legyél eszközöm a világban, nyerjél nekem lelkeket, imádkozz, engesztelj, oly sok a bűn és a nyomorúság. Ne hulljon hiába a vérem…

Drága gyermekem! Nagy boldogság látnom téged, ahogy itt jelen vagy előttem, hagyatkozz rám, bízd az életedet arra, aki téged megteremtett, hiszen ki tudná jobban, mi tesz boldoggá és mi válik a javadra. Látogass meg máskor is, jöjj minél gyakrabban, szerető jelenlétem már önmagában gyógyít és szabadít, formál és alakít igéd.

Olyan sokan közömbösek, nem tőrődnek velem, legalább te szeress Gyermekem! Megáldalak téged, most menj és ne feledd, mindig veled vagyok!

Szent Claret M. Antal

A Szűzanya szerepe Isten Országának építésében

II/2. rész

11. Mária királynő

Mária győzelmes királynősége a kígyó legyőzésének diadalmas jele. Ő volt az, aki Isten kegyelme által legyőzte a kígyót. A XXI. században is azt látjuk, hogy a keresztényeket ötven országban üldözik, a templomokat sok helyen lerombolják, de mindezek fölött ott ragyog ez a mondat: „Szeplőtelen szívem győzni fog!" Ez jelzi, hogy Jézus uralma visszatér és Jézus magával visz bennünket a Mennybe.

A Jelenések Könyve azt írja: *„Mivel áldott állapotban volt, fájdalmában és szülési gyötrelmeiben kiáltozott"* (Jel 12,2). Ez jelzi, hogy Mária az Egyház édesanyja. Mária Isten kegyelméből betekintést kap az Egyház küzdelmeibe, fájdalmaiba és szülési fájdalmakat él át. Fáj neki a hitetlenség, fáj a hit elhanyagolása, fáj az Egyház kigúnyolása és elutasítása. Az ő anyai szíve tele van fájdalommal, látva, micsoda hitetlenség és micsoda gyűlölet van a keresztények ellen. Ahogy Medjugorjéban is megfogalmazódik egy-egy üzenetben, mennyire sajnálja, hogy sok keresztény a bűnökben tévelyeg. Nemcsak az abortusz miatt fáj a szíve, hanem minden gonoszság, gyilkosság miatt is.

12. Mária jelenéseinek üzenete

Több jelenés is bizonyítja a Szűzanya hatalmas győzelmét. **Labouré Szent Katalin** 1806-ban született Franciaországban, 1830. november 27-én látomásban megmutatta neki a Szűzanya a Csodás-érmet, mert az érme a Szűzanya kérésére született. Előlapján ott van a földgömbön a kígyót letipró Mária. Szent Katalin azt mondja, a Szűzanya ragyogott, mint a nap, tökéletesen szép volt.

Az van ráírva a kis éremre, hogy: „Ó, bűn nélkül fogantatott Szeplőtelen Szűz, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk." Ennek az éremnek az elterjedése összefügg Alphose Ratisbonnenak a megtérésével (1814-től 1884-ig élt). Egy előkelő francia bankár családból származott, aki cinikusan szidta az Egyházat. A barátja adott neki egy csodásérmet, mondván, fogadjunk, hogy ennek nem bírsz ellenállni. A Szűzanya valóban megérintette a szívét. Bűnbánatot tartott. Zsidó vallásából áttért, katolikus lett, s néhány év múlva a jezsuita rendbe jelentkezett. Ő volt ezután a terjesztője a csodás-éremnek és a Szűzanya tiszteletének.

13. Az indiánok térítője

A másik ilyen különleges nagy kegyelem Guadalupeiben történt. Ha valaki olvasta az „Utolsó harc a fény és a sötétség között" című könyvet, ebben a könyvben részletesen le van írva a történet. Mexikó város környékén mindent megtettek a lelki atyák, hogy megtérítsék az indiánokat, de ők olyan keményen

ellenálltak, hogy évtizedeken keresztül alig egy-két indián tért meg. Amikor a Szűzanya megjelent egy indiánnak (Juan Diegónak 1531 decemberében), minden megváltozott. Mária indián ruhába öltözve, indián nyelven mutatkozott be. Ahol megjelent, mindig az ott élők nyelvén szólította meg a látnokokat: japánul, koreaiul, franciául, spanyolul, olaszul, lengyelül, magyarul és még sok nyelven.

De a legfontosabb az, hogy Diegó, az indián, megtért, s ezzel megindult az indiánok megtérése. Néhány év alatt kilencmillió indián tért meg! Előfordult, hogy a missziós atyáknak elfáradt a keze estére, mert több száz indiánt kellett megkeresztelni rövid tanítás után. Azóta is tele van csodával Guadalupe. Történt egyszer, amikor kigyulladt a templom és minden elégett az oltár körül, de ez a kép teljesen sértetlen maradt. A másik csoda, hogy ötszáz év óta az a szövet, amiből a kép készült semmit nem roncsolódott. Más esetben harminc-negyven év után már szétfoszlik, elöregszik.

Azon a képen azonban ma is teljesen tisztán ragyog a Szűzanya képe. Annyira, hogy nemrégen a szemét kinagyították és meglátták benne az indiánt, amint a püspök előtt áll. Megdöbbentő! Ötszáz év után. Ezek a csodák jelzik, hogy Mária mennyire harcol az emberekért, mennyire küzd azért, hogy megtérjünk. De beszélhetnénk még Medjugorjéról, Lourdes-ról, Fatimáról La-Salettről.

14. A Szűzanya gondoskodó anya

Ezek a jelenések jelzik, hogy a Szűzanya gondoskodó anya, aki a Mennyei Atya szeretetét közvetíti felénk, hogy ráébredjük keresztény hivatásunkra. **Harcoljunk mi is imádsággal**, önmegtagadással, hogy Szent Fia győzelmet arasson ebben a világban és ne pusztuljon el az emberiség.

A Lukács 11,27-ben olvashatunk egy érdekes jelenetet, amikor egy asszony fölkiált az Úr Jézus tanításán csodálkozva, hogy: „Boldog az a méh, amely Téged hordozott, boldogok az emlők, amelyek táplálták." Jézus pedig így válaszolt: „Bizony mondom nektek, boldogabbak, akik hallgatják Isten szavát és meg is cselekszik." Ez nem Mária édesanyai szerepének visszautasítása volt, hanem éppen a kiemelése. Mert Ő nemcsak meghallotta, de meg is valósította életében az Evangélium tanítását.

Ezért kapjuk mi is a meghívást a Szűzanyától, hogy ne csak ide jöjjetek zarándokolni Medjugorjébe, hanem valósítsátok meg az Evangéliumot. A Szűzanya szíve telve van alázattal, engedelmességgel, élő hittel, imádkozással, s teljes odaadással. És telve van azzal a szeretettel, amellyel Szent Fia utánzásaképpen az emberiséget a szívébe fogadta. Nem olyan asszony volt, aki csak családja körét szereti, s utána mindenkit elutasít. Hanem olyan édesanya ő, aki az egész emberiséget Szívében hordozza, s mindenkit szeret.

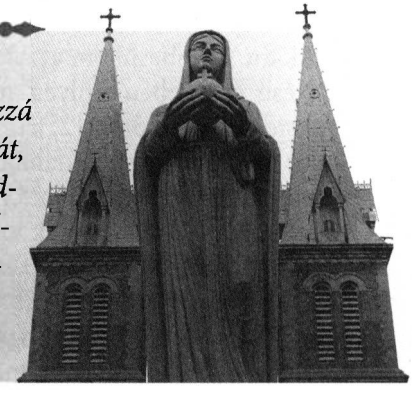
15. Közbenjár értünk

Lehet kérni a Szűzanya segítségét, de mindig hangsúlyozva, hogy amit közvetít, a kegyelmet Jézustól kapja. Az Egyház tanításában a Szűzanya nem olyan központi személy, aki saját maga rendelkezne a kegyelemmel, hanem mindig Jézus megbízatásából cselekszik. A mennyei Atya szeretetéből teszi ezt, hogy nekünk példát adjon és az ő segítségével közelebb jussunk Jézushoz.

Az anyai szív mindig bizalomra indít bennünket. Valaki azt mondta: „Annyira összekuszálódott az életem, hogy nem merek Istenhez menni, de az Ő édesanyjához szívesen elmegyek." Az ember sokszor fél Isten hatalmától, szigorúságától, de az édesanyja szíve vonzza őt. Mert az édesanya az ősképe minden elfogadó szeretetnek és minden megbocsátásnak. Ezért fontos komolyan venni a Szűzanya tiszteletét a mai időben is. Vele együtt kell küzdeni, építeni Isten országát.

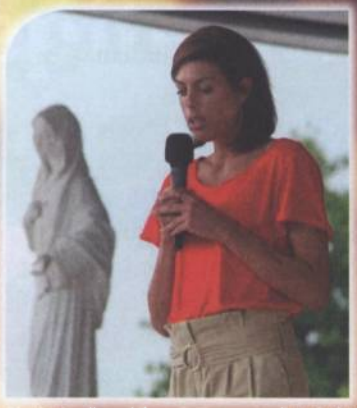
K.I.

„Mária a tökéletes imádkozó asszony, az Egyház előképe. Amikor hozzá imádkozunk, vele együtt ragaszkodunk az Atya tervéhez, aki elküldte a Fiát, hogy minden embert üdvözítsen. Mint a szeretett tanítvány, magunkhoz fogadjuk őt, Jézus Anyját, aki minden élő Anyja lett. Imádkozhatunk vele, és imádkozhatunk hozzá. Az Egyház imádságát Mária imádsága hordozza, és az Egyház a reményben kapcsolódik hozzá." (Katolikus Egyház Katekizmusa 2679)

Blanka Vlašić

háromszoros

Blanka Medjugorjében (Fotó: www.medjugorje.de)

Fotó: Blanka Vlašić Official Facebook Page

A korombeli fiatalok életét nézve sajnos a többség eltávolodik az Egyháztól az elsőáldozást és a bérmálást követően. Én is úgy döntöttem, nincs szükségem Istenre, elég vagyok én önmagamnak. Egy fontos dolog volt az életemben: a sport. Az volt a célom, hogy a világ legjobbja legyek. Perfekcionista vagyok, tehát mindent megtettem azért, hogy elérjem ezt a célt. Egyetlen dolog lebegett a szemem előtt: a siker. Minden mást értéktelennek tekintettem, és semmi egyéb nem szerzett örömet. Nagyon szigorú voltam magamhoz. Keményen küzdöttem, feszegettem és túl is léptem a határaimat, a testem pedig néhány évig tűrte ezt az igénybevételt.

Megvalósítottam a célomat: világbajnok lettem, olimpiai érmet nyertem. Minden idők legjobb magasugrója lettem, mégis úgy éreztem, nem teljes az életem. Minél közelebb értem a kitűzött célhoz, annál távolibbnak láttam, és mindig egyre nagyobb és nagyobb célokat tűztem magam elé. Az elégedettség mindig csak addig a pillanatig tartott, amíg át nem ugrottam a léc fölött, és rögtön ezután egy újabb, még jobb eredmény eléréséért kezdtem küzdeni. Kívülről ez ideális állapotnak látszott. Mindig igyekeztem, mindig le akartam győzni a vetélytársaimat. Mindig egy új álom, egy új kihívás hajtott, de az nem adott békét nekem. Ez ment egy ideig. Látszólag mindenem megvolt, amit csak egy fiatal lány kívánhat: dicsőség, taps, nyilvános elismerés, anyagi jólét, sikeres munka.

Mostani nézőpontomból szemlélve azonban mindez egyáltalán nem volt „minden". Ha tényleg az lett volna, akkor azután is teljes lett volna az életem, hogy kikerültem a reflektorfényből, és már nem volt, aki tapsoljon nekem. Most sokkal nagyobb biztonságban érzem magam. Még mindig fontos nekem, hogy megvalósítsam az álmaimat. Még mindig sportolok, de már máshogy látom az életemet, másban látom az életem értelmét. Van Valaki, aki miatt nem tudok visszatérni a régi kerékvágásba.

A sportkarrierem a bérmálkozásom után indult. Akkor szembesültem azzal, hogy az eredmények elérése érdekében milyen nagyon meggyötörtem a testemet, amikor 2012. februárjában egy műtét után lábadoztam nagy fájdalmak között. Azt mondtam magamnak: „Elég! Nem folytathatom így tovább." A műtét előtt azt mondták az orvosok, hogy lesz elég időm felkészülni a következő olimpiára, de komplikációk léptek fel, fertőzést kaptam, és nem gyógyultam olyan ütemben, ahogy elképzeltem. Ettől kétségbe estem, sajnáltam magamat és sokat sírtam. Bár az egyik lábam nem volt egészséges, eljártam az edzésekre, és reméltem, hogy egyszer mégis tudok majd versenyezni. De továbbra is fájt a lábam, nem tudtam futni és egyre rosszabbul éreztem magam.

Ekkor történt, hogy egy barátom küldött egy üzenetet a születésnapomra: „Gyújtottam egy gyertyát Szent Antal szobra előtt érted." Azt gondoltam, én is arra megyek minden nap, lehet, hogy én is kérhetném Szent Antal segítségét, mást úgysem tehetek magamért. Elmentem a templomba, bár azelőtt nem jártam misére. Éreztem, hogy szükségem van valamire, és tudtam, hogy nem emberektől fogom azt megkapni. A megtéréstől ekkor még messze voltam, de mégis egy kis fordulat történt a lelkemben. Olyan érzés volt, mintha víz alatt lennék és levegőért küzdenék.

Sok apró jelet kaptam ekkoriban. Például amikor Portugáliába repültem egy nagyon jó orvoshoz, kezembe került egy Biblia. Magammal vittem és elkezdtem olvasni. Miért? Mert valami biztonságot kerestem, amit korábban is mindig kerestem mindenhol. Mert mindannyiunknak van a lelkében egy hívás, egy hang, amit sajnos csak akkor hallunk meg, amikor igazán szerencsétlennek érezzük magunkat, amikor megterhel minket a magunk keresztje.

2013. elején depressziós lettem és az általános egészségi állapotom is rosszabbodott. Úgy éreztem, mintha valami ráült volna a mellkasomra. Nem kaptam levegőt, nem tudtam edzeni, pedig nagyon szerettem volna újra versenyezni. Elmentem az edzésre és elpanaszoltam édesapámnak – ő volt akkor az edzőm –, hogy fáj valami a mellkasomban, de nem tudom, hogy mi ez. A fivérem ugyanabba az edzőterembe járt

Fotó: Blanka Oflic. Facebook Page

világbajnok

Ante Vučković atya és Blanka Vlašić (Fotó: Lidija Piskač)

tanúságtétele

és meghallotta ezt. Az edzés után odajött és azt mondta, hogy majd imádkozik értem. Csak bámultam rá és nem értettem, miről beszél. Talán egy hónapja is volt már akkor, hogy összevesztünk és nem voltunk beszélő viszonyban. Egyáltalán nem tudtam, mi történt vele, fogalmam sem volt róla, hogy megtért.

Amikor Istenről kezdett beszélni, meghallgattam. Hagytam, hogy beszéljen, mert nem akartam kellemetlen helyzetbe hozni. Azt gondoltam, végül is ő a testvérem, talán most újra helyrejön a kapcsolatunk. Közben kimentünk a parkolóba, gondoltam, mindjárt beülök a kocsiba és hazamegyek, ő meg majd abbahagyja ezeket a történeteket és nem untat tovább. S akkor ott, a félhomályos parkolóban, ahogy hallgattam a monológját, egyszer csak megtörtént a csoda: megtértem. Nagy ajándék volt! A Szentlélek abban a pillanatban gyökeresen megváltoztatta az életemet. Nem szeretem azt a kifejezést, hogy rátaláltam Istenre, hiszen Ő az, aki előbb keresett engem.

Azt mondom inkább, hogy Istenre gondoltam, az Úrra, az én Teremtőmre. Olyasmi volt ez, mint amikor jól felkészültünk egy vizsgára, tudjuk a választ a feltett kérdésre, csak valahogy mégsem jut eszünkbe. Gondolkodunk, gondolkodunk és egyszer csak beugrik. Ilyen volt az én megtérésem. Egyáltalán nem rajtam múlott!

Az Úr irgalmas volt hozzám, mint az irgalmas szamaritánus az evangéliumban, és az életem többé már nem volt ugyanolyan. Napokon át ömlöttek a könnyeim. A sok fájdalom, a sok szomorúság mind kijött belőlem. Ezután életgyónást végeztem, elmentem szentmisére, és sok év után szívembe fogadtam Jézust. Úgy éreztem, repülök. A lelkesedés, a szerelem időszaka után lassan-lassan egy békés kikötőbe érkeztem. Mindennap Krisztussal éltem. Visszatértem a sporthoz és szereztem még néhány érmet.

2016-ban újra megoperáltak, és az orvosok megint megígérték, hogy részt fogok tudni venni az olimpián. Az Úr ugyanolyan helyzet elé állított, mint ami korábban már megtörtént velem. Ugyanaz a helyzet volt, de mégis egészen más. Ez alkalommal kezemben volt a rózsafüzér, imádkoztam és engedtem az Úrnak, hogy megossza velem életem súlyos, nehéz perceit. Természetesen reméltem, hogy ismét sikeres leszek a sportban, mert továbbra is ez volt az álmom, de megértettem, hogy nem erről szól az egész életem. Most tudok az Úrral lenni, nem holnap, mert nem biztos, hogy lesz számomra holnap. Ami volt, az pedig már elmúlt, nem kell újra átélni. Akkor történt a legnagyobb változás az életemben.

A csendben, az elmélkedésben, az imádságban – ahol senki más nem volt jelen, csak az Úr – megértettem, hogy **az érmeim, minden dicsőség és siker semmit sem ér akkor, ha nem tudok megbocsátani, ha nem érzem magam biztonságban, ha nincs bennem feltétel nélküli szeretet**. Mi, emberek, egyszerűen nem vagyunk alkalmasak a feltétel nélküli szeretetre, mert csak Isten tud feltétel nélkül szeretni. Megértettem, hogy azért van szükségünk a sikerre, mert azt érezzük általa, hogy szeretnek minket. Számomra ez egy nagyon egyszerű bizonyíték arra, hogy Isten létezik.

Korábban volt bennem egy olyan szükséglet, amely semmilyen módon nem elégülhetett ki, hiszen igazából nem tudtam, hogy ki vagyok én, honnan jöttem és hová tartok. A megelégedettséget, az ismeretet csak Isten tudta megadni, aki minden kérdésünkre választ ad. Vannak az életünkben boldog pillanatok, de Isten velünk akar lenni és meg akar szentelni minket a mindennapi élet bajaiban, a családi problémákban, a jövő miatt érzett aggodalmunkban is.

Megértettem, hogy nemcsak akkor vagyok értékes, amikor a csúcson vagyok. Értékes vagyok Isten szemében, és ez nem függ attól, hogy milyen magasra tudok ugrani vagy mennyien tapsolnak nekem. **Akkor is értékes vagyok, amikor a négy fal között mondom a rózsafüzért, mert ilyenkor megengedem Istennek, hogy átalakítson és egy egészen más módon tegyen győztessé engem. Megengedem Istennek, hogy szentté tegyen, és ez a legnagyobb győzelem, ami megadatik nekünk az életünkben**.

(Forrás: Béke Királynője)

A hitbeli gyengeség egyik oka

Milyen erőteljesek voltak Illés prófétának Akhábhoz intézett szavai: *„Az élő Úrra, Izráel Istenére mondom, akinek a szolgálatában állok, hogy ezekben az esztendőkben nem lesz sem harmat, sem eső, hanem csak az én szavamra"* (lKir 17,1).

Ha Illésről csak ezt az ószövetségi híradást ismernénk, nyilván azt gondolnánk, hogy ő valami rendkívüli ember volt, egészen más, mint a többiek. Az Újszövetség azonban megmutatja, ki volt Illés, és miért volt benne ekkora erő: *„Illés ugyanolyan ember volt, mint mi, és amikor buzgón imádkozott azért, hogy ne legyen eső, nem is volt a földön eső három évig és hat hónapig. Aztán ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld meghozta termését."* (Jak 5,17-18)

Egymás mellé téve az igeverseket, felismerjük, milyen helyet foglalt el Illés az Úr előtt, és mi volt figyelemreméltó erejének titka: az Úr előtt állt és buzgón imádkozott.

Valaki ezt mondta: „Az imádság megmozgatja a karját annak, aki a világot kormányozza."

Az imádság az első, aminek az újjászületett ember szükségét érzi. Hogy Ananiást meggyőzze az Úr arról, hogy Tarzuszi Saul valóban megtért, azt mondja: *„nézd, íme, imádkozik..."* (ApCsel 9,11)

Ha a hívő megmarad az Úr közelében, egyre jobban érzi az imádság szükségességét. Olyan rendszeressé válik az életében, akár a lélegzetvétel: az új élet lélegzetvétele. Az Úr színe előtt a megváltozott ember szíve és lelkiismerete szüntelenül éber marad, és imádságában közli az Úrral engedelmességre való készségét. Ilyen módon Jézusnak még a leggyöngébb tanítványa is elnyeri az Úrról való bizonyságtételhez szükséges kegyelmet és erőt.

Illés hitből való imádságát három dolog jellemzi:

« 1. »

Megértette és ismerte az Úr akaratát kérésével kapcsolatban. Csak ha Illéshez hasonlóan az Úr elé állunk, ismerhetjük meg Isten akaratát. Mert ugyan honnan tudnám bárkinek is az akaratát, ha szüntelenül távol tartom magam tőle?

Amikor az Úr az imádságról beszélt szeretett tanítványainak, megígérte nekik: *„Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjetek és megadatik nektek"* (Jn 15,7). Ez könnyen érthető: akkor csak olyasmit kérünk, amik az Ő akarata szerint valók. Ennek ellentétéről ír Jakab: *„...ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert rosszul kéritek: csupán élvezetekre akarjátok azt felhasználni"* (Jak 4,3).

« 2. »

A hitből fakadó imádság másik eleme **az Úrba vetett teljes bizalom** a kért dolgot illetően. Ezzel kapcsolatban az Úr azt mondta a tanítványainak: *„Bizony, mondom nektek, ha van hitetek és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával tehetitek meg ezt, hanem ha ennek a hegynek azt mondjátok: Emelkedj fel és vesd magad a tengerbe! – az is meglesz. És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok."* (Mt 21,21-22)

Ezzel szemben ezt olvassuk Jakab levelében: *„Ha pedig valakinek nincs bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja. De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól, a kétlelkű és minden útjában állhatatlan ember."* (Jak 1,5-8)

« 3 »

Illés imádságának további fontos ismertetőjele volt a **kitartás**: „buzgón imádkozott". Nem hiányzik imáinkból a **buzgóság**? Amikor az Urat az övéi arra kérték, tanítsa őket imádkozni, miután elmondta nekik az imádság alapgondolatait, hozzátette: *„Ki az közületek, akinek van egy barátja, és elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, mert útról érkezett egy barátom, és nincs mit elébe tegyek; és az így válaszolna belülről: Ne zaklass engem... nem kelhetek fel, hogy adjak neked. Mondom nektek, ha nem is kelne fel, és nem is adna neki azért, mert barátja, tolakodása miatt fel fog kelni, és megadja neki, amire szüksége van. Én is azt mondom nektek: kérjetek és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek"* (Lk 11,5-9)

Az a fontos dolog, amit az Úr ebben a példázatban ki akar emelni, az az imádságban való **kitartás**. Szinte – emberileg szólva – azt mondja: ne hagyjunk békét neki, pedig gyakran éppen ezt mulasztjuk el (Róm 12,12; Jak 5,16).

Sajnos vannak sokan, akik nem igen érzik szükségét annak, hogy imádkozzanak. Az imaórákon érezhető ez, amelyen olyan kevesen vesznek részt, és olyan sok testvér néma marad. Ez igen elszomorító, és a ránk jellemző nagy gyengeség egyik nyilvánvaló oka. Elődeink többségükben az imádság emberei voltak, ezért volt tanúságtételük olyan tündöklő és kiváltképpen áldott.

De menjünk vissza Urunk első tanúságtevőinek a napjaiba. Ha felnyitjuk az Apostolok Cselekedeteinek könyvét, mit látunk benne a kereszténység első napjairól leírva? Egészen különleges szeretet kötötte össze a hívőket, mindazok szívét, akik magukat teljesen átadták az Úrnak. Megértették az imádság fontosságát, keresték az Úrral való közösséget és a neki való engedelmességben megkapták azt a kegyelmet és erőt, amelyre szükségük volt.

Az első, amit Krisztus tanítványairól hallunk, miután Mesterük eltávozott, hogy *„egy lélekkel, kitartóan vettek részt az imádkozásban"* (ApCsel 14). Azokról is, akik Pünkösd napján hitre jutottak, azt olvassuk: „kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban" (ApCsel 2,42). Az apostolok maguk is tanúságot tettek arról, hogy szolgálatukban nagy fontosságot tulajdonítottak az imádkozásnak: *„mi pedig megmaradunk az imádkozás és az Ige szolgálata mellett"* (ApCsel 6,4).

Az imádkozást a szolgálat elé helyezték, akármilyen fontosnak tartották is az utóbbit. Amikor a tanítványokat üldözték, ők imádság által erősítették meg magukat az Úrban és úgy tettek bizonyságot (ApCsel 4,23-31). István ebből merített erőt, hogy még haldokolva is az Úrról tegyen bizonyságot.

Jegyezzük meg azt is: amellett, hogy az imádság **az első tanítványok tevékenységének az alapját képezte**, ugyanakkor **a leggazdagabb áldások tárházát is felnyitotta**:

Tarzuszi Saul az Úr üzenetét Ananiás által abban a pillanatban kapta meg, amikor imádkozott (ApCsel 9,11). Amikor Kornéliusz, ez az istenfélő százados imádkozott, akkor vette az angyal közlését (ApCsel 10,30). Lídia, a bíborárus asszony szokása szerint a folyó partján imádkozott, amikor az Úr megnyitotta a szívét, úgyhogy figyelt arra, amit Pál mondott (ApCsel 16,13-15). Péter apostol csodálatos kijelentést kapott, amikor a tímármester Simonnak a háza tetején imádkozott (ApCsel 10,9-16). Pál és Barnabás pogányok közti hathatós szolgálatát imaközösség előzte meg (ApCsel 13,1-3).

Még számos más példát felsorolhatnánk, de legyen elég ennyi ahhoz, hogy megmutassuk e két dolog fontosságát: **az Úrral való közösséget** és **a Tőle való függést** az imádság által.

Az Úrnak az imádságra való intései mellett az Evangéliumokban (Lk 11,5-10; 18,1-8) megtaláljuk még az Úrnak a példaadását is, kivált Lukács evangéliumában, amely az Urat mint Emberfiát állítja elénk. A tökéletes ember: az Úrtól függő ember. (Lásd még: Lk 3,21; 5,16; 6,12; 9,18; 11,1; 22,44.)

A Biblia valamennyi levele említi az imádságot. (Lásd többek között: Ef 6,18; Kol 4,2; 1Tesz 5,17; 1Tim 2,1; 1Pt 4,7; Jak 5,16; Júd 20; 1jn 5,14-15.) Többnyire parancs formájában esik róla szó. Bizonyos dolgokat többé-kevésbé a hívők lelki megértésére bíznak, mert ezekkel kapcsolatban nincs kifejezett utasítás a Szentírásban, de az imádsággal kapcsolatban nem ez a helyzet. Önmagában már ez is elég ahhoz, hogy annak fontosságát felismerjük.

Mit mondjunk mindezekre? ***Ó, Uram, indíts bennünket az imádságra, a Te szent neved dicsőítésére, hogy a tieid áldására és számos lélek megmentésére lehessünk ezekben a mai, gonosz időkben.***

L.P.B.

Beszélgetés egy keresővel...

Photo by John Price on Unsplash

Nehéz hinni valakiben, amikor megcsal egy barát, amikor bizonytalan a jövő, amikor a szív tele van fájdalommal a kapott sebek miatt. De hinni akkor is nehéz, amikor a barátok megbízhatók. A szív változó, könnyű és fiatal. Mégis hiszünk. Ki a jövőben, önmagában, a tudásban, a szerencsében, szerelemben, ki a pénzben, tehetségben, családban. Minden hit vezet valahová. Hosszabb vagy rövidebb úton elkísér. De az emberben való hitnek nincs jövője, segíteni nem tud, mert önmagunkból teremtjük, s ha nagyobb nálunk a probléma, aminek ütközünk, akkor összetörünk.

Jövője annak van, aki *Istenben hisz*. Rajta sem a hit segít, hanem az a személy, akiben hisz! Őt kellene megismerned! Mert hinni éppen akkor kell, amikor megcsal egy barát, amikor bizonytalan a jövő, amikor tele van a szív fájdalommal vagy könnyű és fiatal...

Jézus Krisztus segít. Sokat hallottál már róla? Tudod az egész történetet? Hogy meghalt értünk és feltámadt meg a többi? Semmit nem ér a tudásod, ha csak róla tudsz mindent, de személyesen sosem keresed fel. Furcsán hangzik? Akkor talán mégse tudsz róla mindent. Szeretnél továbblépni?

Biztosan mindent megadsz magadnak, amire szükséged van? Ruhák, étkek, vitaminok, zenék, illatok, gondolatok, mozgás, technika... Kívül egészséges vagy és fitt. De a nagy igyekezetben nem maradt ki a lelked? A lelket nem tornáztatni kell, egészen másra van szüksége: Istenre, a Vele való kapcsolatra.

A lélek lélegzetvétele az imádság

Talán kerested már, de sehol sem találtad. Néha úgy tűnik, valaki figyelemmel kíséri az életedet. Talán megálltál rádöbbenve... Nem, ilyen véletlen nincs! Nincs! Nem véletlenül érzed a jelenlétét, hiszen nagyon szorosan összeköt vele valami, ami a múltadban történt. Ő formált téged. A lelked belőle származik. Valahol mélyen vágy van benned arra, hogy megismerd Őt. Nem kell ezt elrejtened! Sokkal többet tett érted, mint gondolnád. És **el sem tudod képzelni, mennyire meg tudná változtatni az életed**. Ha találkoznál Vele, többé nem éreznéd magad körül a halál hidegét. Mert **Ő maga az élet**. A teremtő Isten. Segítünk, hogy rátalálj...

A lelkedről ki visel gondot?

Olyan magabiztosan nevetsz, ha szóba kerül Isten? Annyira biztos vagy benne, hogy fölösleges az egész?

A lelked keresi Őt, mert érzi a közelségét. Hiába nem akarsz tudomást venni róla...

A múltat nem lehet megváltoztatni. Amit tettél, örökre életed részévé vált. Hiába bánod, nem teheted semmissé. Az idő nem gyógyítja be a sebeket. Csak konzervál. Nem lehet mindent jóvátenni. Átgondolhatod sokszor, átélheted újra és újra, egyszer meg kell értened, hogy megtörtént, megtetted, bármennyire is nem akartad, vagy nem így akartad.

Cipelheted magaddal elviselhetetlen teherként egész életedben a bűntudatot, ezreket költhetsz pszichológusokra, sokat ígérő tréningekre, tapasztalni fogod, hogy rég elfeledettnek, feldolgozottnak hitt bűneid emléke éppen akkor rohan meg, amikor nincs melletted senki, amikor egyedül vagy és kiszolgáltatott, gyenge ahhoz, hogy élj.

De dönthetsz másként is. **Nem igaz, hogy nem lehet megszabadulni a bűnöktől**. Meg kell ismerned azt a személyt, aki örökre el tudja törölni múltad szégyenfoltjait. A neve is azt jelenti: **Jézus a Szabadító!** Kereshetsz más utakat, próbálkozhatsz életed végéig, egyszer majd rájössz, hogy nincs más megoldás, csak Ő... Menj bátran hozzá, **Ő már vár téged!**

N.N.

Készítsük az Úr útját!

„A pusztában kiáltónak ez a szava:
készítsétek elő az Úr útját!
Egyengessétek ösvényeit!
Töltsenek föl minden völgyet,
minden hegyet és halmot
hordjanak le,
ami egyenetlen, legyen egyenessé,
ami göröngyös, legyen sima úttá,
s meglátja majd minden ember
az Isten üdvösségét." (Lk 3,4-6)

Nem tudom, nem csal-e az emlékezetem, de úgy gondolom, nem hallottam más magyarázatot, mint azt, hogy „tartsak bűnbánatot, gyakoroljam az erényeket, a szeretetet, hogy mérsékeljem, tüntessem el a túlzásokat az életemből, akkor eljön hozzám az Üdvözítő."

Lehet, hogy tévedek, de mintha itt valami egészen másról lenne szó. Itt nem rólam van szó, hanem rólunk. Nem az, hogy én és hogy velem mi lesz, hanem arról, hogy ti mind együtt, és azért, hogy minden ember meglássa az Üdvözítőt!

A próféta nem egy embernek beszélt, hanem a népnek, akinek feladata, Istentől kapott rendeltetése éppen az volt, hogy befogadja és átadja az Üdvözítőt a többi népnek.

Túlságosan jelentéktelenek az én bűneim ahhoz, hogy útját állják Isten terveinek. És ahhoz is kevés vagyok, hogy bemutassam az egész világnak az Üdvözítőt. Ahhoz, hogy minden nép meglássa az Üdvözítőt, több kell. Egy egész nép, egész közösség.

Persze, a közösség egyénekből tevődik össze és nagy a felelősségünk. De ha egy-két ember el is ront valamit, ha egy közösség sorakozik föl mögötte, akik kijavítják, akik élik, jól élik a tanítást, mutatják be Krisztust, akkor nincs hiba.

A baj ott és akkor kezdődik, ha fordítva történik ez: mégpedig úgy, hogy egy-két ember éli, helyesen éli Krisztust, mutatja be, és a többi, akik pedig mögötte fölzárkóznak, ezt lerombolják. **Nagy a közösség építő és romboló ereje egyaránt**.

Mert ismétlem, nem rólam és rólad van itt szó. Erről is. De elsősorban rólunk, mindnyájunkról. Mindenkiről, akik Krisztust megismertük, közelébe kerültünk, és ezzel az lett a feladatunk, küldetésünk, mint ami Izraelé volt. **Készíteni az Úr útját**, hogy meglássa minden nép az Üdvözítőt.

És nemcsak meglátja, hanem megéli, megtapasztalja majd minden nép az Isten szabadítását, üdvözítését.

Most próbáljam megközelíteni ilyen szempontból a felszólítást. Mit is kell lehordani, föltölteni, kiegyenesíteni, simává tenni?

Mit is mond magáról Jézus? ***„ÉN VAGYOK AZ ÚT, AZ IGAZSÁG ÉS AZ ÉLET! Senki sem jut az Atyához, csak énáltalam."*** (Jn 14,6)

Mivel igazak Jézus szavai, akkor nemcsak arról van itt szó, hogy magunkat kell készítgetnünk, hanem a bennünk élő Jézust. Hiszen Ő az út. És **nekünk az utat kell készítenünk**. Ő általa juthat el mindenki az Istenhez, Benne láthatja, találhatja meg a szabadulását.

No, most aztán végképp megzavarodhatunk. Hát hogyan készítsük a bennünk élő Jézust? Egyengessük, tegyük simává, hogy minden ember eljuthasson Rajta keresztül Istenhez, az Ő szabadításához?

Azt hiszem, hogy ezek a mondatok még jobban aláhúzzák azt, hogy itt nemcsak saját bűneinkről, egyéni készülődéseinkről van szó. Nem! Mert Jézusban „én is" vagyok, egy része, sőt teljesen átalakulhatok őbenne. De a Teljes Krisztus, a világban tovább élő Krisztus, a só, a fény, a kovász az mi **mind együtt vagyunk**.

Ahhoz, hogy népek, hogy minden nép meglássa az Üdvözítőt, ahhoz az kell, hogy **együtt, mind, akik Őhozzá tartozunk, utakká váljunk**. Utakká, olyan utakká, **amely összetart és nem széthúz**. Olyan úttá, **mely hozzá vezet és nem magunkhoz**, amelyik **egységre visz őbenne és nem szétválaszt**.

A szavak minden Krisztust követő közösségnek szólnak. **Nem sütögethetjük tovább kicsinyes, önző pecsenyéinket**. Nem jöhet szóba semmiféle elsőség, vezetés, kinek van igaza, stb.

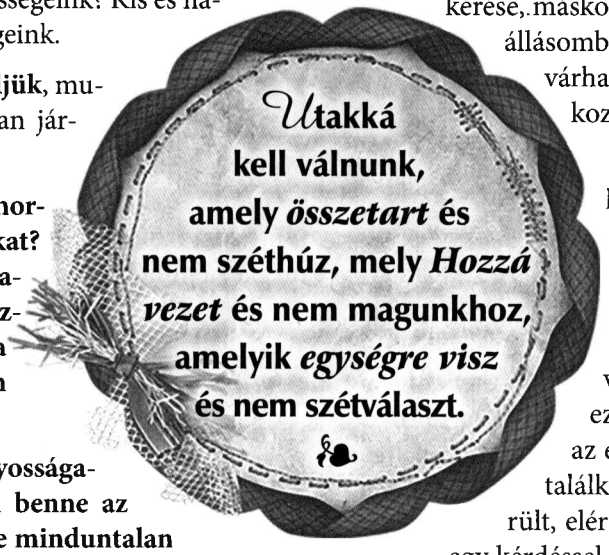
Krisztus a **szeretetet bízta ránk**. Ennek bemutatását, megélését. Úgy, amint azt Ő tette, élte. **Ez az egyetlen járható út**. Ezt kéri majd tőlem és tőlünk számon. Ennek megélését, bemutatását. És most kérdezzem? Milyenek a közösségeink? Kis és nagyobb vagy nagy közösségeink.

Krisztust, az UTAT éljük, mutatjuk be? Nem túlságosan járhatatlanok ezek az utak?

Hajlandók leszünk lehordani a hegyeket? Halmokat? Köveket? Amelyek eltakarják, elferdítik Krisztust. Mert Krisztus maga egyszerűen, beláthatóan a SZERETET.

S a völgyek? A hiányosságaink? Nem buknak-e föl benne az úton járók? Nem esnek-e minduntalan gödörbe? A kicsinyes önzéseink?

A személyeskedéseink? A versengéseink? A történéseink? A szeretetlenségeink? Az összeférhetetlenségeink? A békétlenségeink? A bizalmatlanságaink?

Gondoljak arra, amikor János és Jakab visszajönnek és mondják, hogy láttunk valakit, aki a Te nevedben ördögöt űzött, de megtiltottuk neki, mert nem követ téged velünk együtt. S Jézus így szól: ne tiltsátok meg neki!

Nem felejtjük-e el, hogy mi is éppen olyan kereső, fejlődő emberek vagyunk, mint a többiek? Ne felejtsük el, hogy Jézus az Út, az Igazság és az Élet! (Margit)

Szeretnék röviden beszámolni és tanúságot tenni arról, hogy hogyan segítenek az angyalok.

Mindig tudtam, hogy vannak, sőt egyikük külön rám vigyáz.

Pár éve egy kedves testvérem, ismerősöm felhívta a figyelmem az angyalos kilencedre. Nem hallottam még erről, de ő azt mondta, hogy mindenkiért végzi, akit rábíz az Úr. Ő is segít nekik, ahogy tud, de a valódi segítség mindig az Úrtól jön. Ebben segítenek az Ő követei, az angyalok! Azt is elmondta, hogy minden esetben meg is tapasztalja az égi segítséget!

Több sem kellett nekem, hiszen volt miért, kiért imádkozni mindig. De mintha amiatt vártam volna mindig a „csodát", hogy én ezt vagy azt az imát elvégeztem az illetőért. Tudtam, hogy ez nem így van, de mégis gyakran ez volt bennem.

Ezúttal elkezdtem egy angyalos kilencedet egy adott szándékra. Majd volt köztük türelem, elfogadás kérése, egy-egy személy életében való változás kérése,.máskor egy személyhez való hozzáállásomban való változás, olykor egy várható fontos esemény vagy találkozás sikeres kivitelezése.

És akkor azt tapasztaltam, hogy a kérésemmel, szándékommal kapcsolatban mindig valami pozitív esemény történt! Például a személy életében, akiért imádkoztam, valami pozitív fordulat állt be, ezzel valamivel jobb irányt vett az élete. Máskor a várt esemény, találkozás a lehető legjobban sikerült, elérte célját. Ha türelmet kértem egy kérdéssel kapcsolatban, már a kilenced elején vagy alatt nagy béke és türelmes Istenre hagyatkozás költözött a szívembe. Mindez közelebb vitt Jézushoz és még nagyobb vágyat éreztem mindig és most is a csendes, benső imára.

Aztán „rászoktam" erre a kilencedre! Ahogy az egyik véget ért, máris adatott újabb szándék, segítségre váró helyzet, ember. A több lehetőség közül mindig előjött a legfontosabb, akit előre vehettem. És ez így megy már több mint 2 éve! Ezáltal minden misémnek külön célja is lett, minden szentáldozásomnak és gyónásomnak távlata, önmagamnál távolabbra mutató célja is. Megtapasztaltam, hogy „Nélkülem semmit sem tehettek!", azaz én megtehetem azt a keveset, ami tőlem telik, de a lényegest, a valóban szükségest az Úr cselekszi a másik embernél és az én életemben is!

Eddig annyit aggódtam, hogy megtettem-e mindent az adott ügyben, az adott személlyel kapcsolatban. Ez egy fokig jó is, de utóbb látom, hogy azt hittem, majd az én tetteim, jó szándékom hatására fog

mindez megvalósulni, no persze Isten segítségével, de azért tőlem függ javarészt a dolog... Most pedig azt tapasztalom, hogy ha Isten angyalai segítségét hívom, ők teszik meg a legtöbbet az én kis jó szándékom mellett! Magam úgysem lennék minderre képes! Így pedig együtt dolgozunk! Az angyalok és jómagam! Jó munkamegosztás, nem? És működik!

Hiszem, hogy a szentekkel is lehet így együtt működni, őket is kérjük bátran, hisz módjukban áll fentről segíteni! Ebben az a legszebb tapasztalat, hogy a mennyei és a földi egyház mennyire képes együtt működni, nem választja el valami végtelen űr a kettőt! És ami a legnyilvánvalóbb ezen keresztül is: Isten jelen van! Minden kis ügyünkben velünk van, segítőket is küld nekünk az angyalok személyében!

S végül hadd osszam meg a kilencedet „a szent angyalok rendkívüli segítségéért"! Annyit tudok róla, hogy Jézus Amerikában adta ezt az üzenetet egy kiválasztott lánynak 1988-1992 között. Puerto Rico püspöke pedig jóváhagyta és ajánlja terjesztését is. Pontosabb leírása az Angyal-imafüzetben a 11. oldalon olvasható egyéb imákkal, litániákkal együtt (Stella Maris Alapítvány, 1539 Budapest, Pf. 638. A „Tengernek Csillaga" című lap melléklete, 2003. november).

»E kilencedet végezzék el más lelkekért is, hogy mások is részesülhessenek ígéreteimben, és mások is kaphassanak rendkívüli angyali segítséget. Arra buzdítom híveimet, hogy újból és újból ajánlják fel nekem ezt a kilencedet, hogy továbbra is elküldhessem szent angyalaimat olyan lelkek védelmére és megsegítésére, akik maguk ezt nem tehetik. E végső időkben az ellenség ereje igen megnövekedett. Látom, hogy gyermekeim mennyire rá vannak szorulva védelmemre.«

Jézus nagylelkűségében azt is megígérte az angyalok védelme mellett, hogy a kilencedben ettől független kegyelmet is kapunk:

»Amit e kilencedben kérnek és megegyezik szent akaratommal, azt bizonyosan megadom.«

(Egyházi jóváhagyással.)"

„A kilenced kilenc egymást követő szentáldozásból áll, amelyet Jézusnak, a »Minden Nép Királyának« tiszteletére kell felajánlanunk!

(Az egyes szentmisék között eltelt idő nem meghatározott, de a kilenc szentáldozás folytonosságát ne szakítsuk meg más szándékkal!)

Az Úr Jézus szavai:

»Azt kívánom, hogy a hívő lélek, aki magáévá teszi ezt az áhítatot, végezzen kilenc szentáldozásból álló kilencedet. Ajánljanak fel 9 egymást követő szentáldozást (Nekem), a Minden Nép Királyának tiszteletére!« (Végezzünk szentgyónást!)

»Leányom, a lelkeknek, akik fel akarják ajánlani nekem ezt az áhítatot, mind a kilenc karból küldök egy angyalt, minden szentáldozásnál egyet, hogy őrizzék ezt a lelket további földi életében.«

Az Úr kedvességére jellemző módon erősített meg ebben a tapasztalatomban, mikor nem régen ennél a testvérünknél, akitől ezt a leírást is kaptam, néhányan összegyűltünk imádkozni és megosztani életünk eseményeit advent és a közelgő karácsony örömére.

A találkozó végén mindannyian kis becsomagolt ajándékot vehettünk ki egy kosárból. Nem névre szóltak, ki-ki azt vette ki, ami számára a legszimpatikusabb volt, jóllehet, a csomagolás eltakarta a tartalmat. Mindhez járult egy kis Igerészlet is a Bibliából. Képzeljétek, mit kaptam! Garantáltan nem volt szervezve, de az Úr nekem szánta: egy kis porcelán angyalkát kaptam, kezében kis lanttal! (Szeretek gitározni is...!) És a mellékelt papíron a Kivonulás könyve 23,20 szerepelt:

„Nézd, előtted küldöm angyalomat, hogy őrizzen utaidon, és elvezessen arra a helyre, amelyet kijelöltem neked!"

Kell ennél több, hogy VELÜNK AZ ISTEN?! Legyen áldott mindezért!

Medgyessy L. Emmánuel testvér

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Minden kedves olvasónknak áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kívánunk!

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Isten szeretet-üzenete 3
Seres Béla SVD: Jézus születése (III/1. rész) 4
Neil Velez: Jorge Borgas (New York City) 6
Szent Claret M. Antal: Jézus szól hozzád az Eucharisztiából 7
K.I.: A Szűzanya szerepe Isten Országának építésében (II/2. rész) 8
Blanka Vlašić háromszoros világbajnok tanúságtétele 10
L. P. B.: A hitbeli gyengeség egyik oka 12
N. N.: Beszélgetés egy keresővel... 14
Medgyessy L. Emmánuel testvér: Készítsük az Úr útját! 15

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- A Marana Tha sorozat legújabb kötete: **Dr. Kereszty Zoltán: Szeress jobban! 30 hetes lelkigyakorlat a tökéletesebb szeretet elsajátításához** című könyve. Ára: 1600 Ft. Kapható az Emmausz Irodában és a katolikus könyvesboltokban.

- Újra kapható **Maria Simma: Élményeim a szenvedő lelkekkel** és **Katona István atya: Gyógyító lelkigyakorlat** című könyve.
- Kérjük kedves olvasóinkat, hogy a jövő évre vonatkozó előfizetésüket elküldeni, rendezni szíveskedjenek. Az előfizetés egy évre 3000 Ft, 10 példány vagy afölötti megrendelés esetén a postaköltséget továbbra is átvállaljuk. Köszönjük!

MARANA THA A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

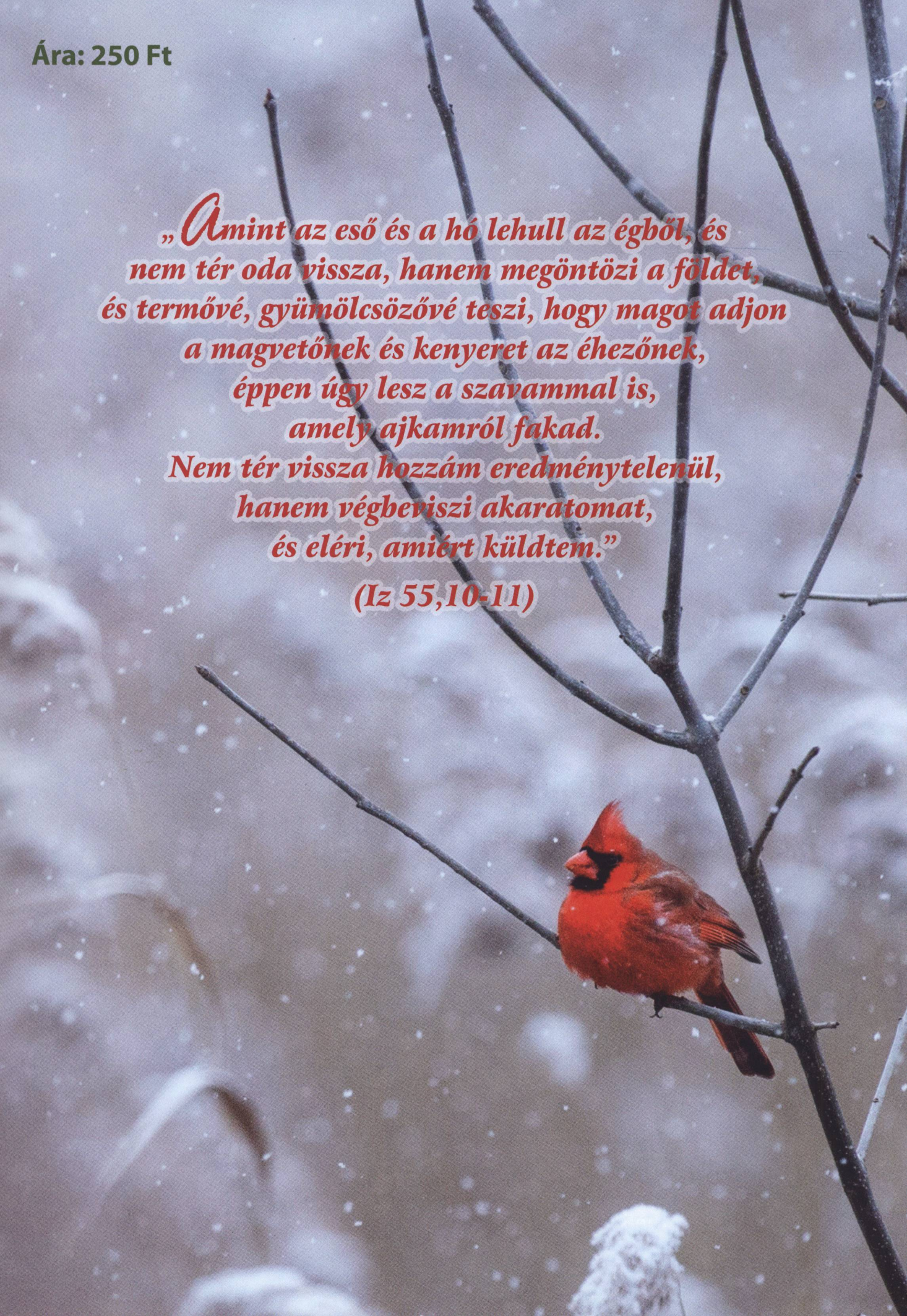
Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőség címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

(Részlet L. P. B.: A hitbeli gyengeség egyik oka
című írásából, ami az újság 12. oldalától olvasható.)

Ára: 250 Ft

„Amint az eső és a hó lehull az égből, és
nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet,
és termővé, gyümölcsözővé teszi, hogy magot adjon
a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek,
éppen úgy lesz a szavammal is,
amely ajkamról fakad.
Nem tér vissza hozzám eredménytelenül,
hanem végbeviszi akaratomat,
és eléri, amiért küldtem.”

(Iz 55,10-11)